

ملت ها و از هم هراسی!

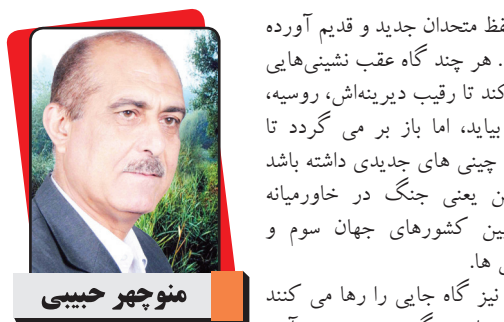
بخش قابل ملاحظه ای از ساعات مفید روزانه افراد، اختصاص به رد و بدل شدن اخبار از گوشه و کنار دنیا دارد. اطلاع رسانی با سالها و دهه‌های گذشته لحظه به لحظه متفاوت و متفاوت تر می شود؛ طوری که در دورافتاده ترین نقاط دنیا هم مردم با برخورداری از شبکه های تلویزیونی، ماهواره ای و در فضای مجازی از آنچه می گذرد آگاه می شوند؛ اما این بدان معنا نیست که نگاه و نگرش و برداشت ملت ها به رویدادهای پیرامون خویش، همسو و یا یک سو شده باشد. قطعاً بالا رفتن درک و آگاهی در جامعه بشری می تواند باعث ممانعت و جلوگیری از جنگ و نزاع ها و کشمکش های منطقه ای،

بین المللی و... گردد، اما امروز رسیدن به چنین هدفی (برقراری صلح و آرامش جهانی)، بی شک مجال و به تعبیری می تواند ساده اندیشی باشد؛ چرا که حوادث و رخدادها تنها پنج سال گذشته، گواه این واقعیت تلخ است از ناگواری است که دنیا علیرغم برخورداری مردم جهان از امکانات پیشرفته ارتباطی و رسانه ای و رشد شمار افراد تحصیل کرده و دانشگاهی، نه تنها امن تر نگردیده، که چه بسا ناامن تر هم شده است. شاید مرور اخبار هفته‌های اخیر، خود سندی بر این ادعا باشد که جامعه بشری بیمار است و در تب نگرانی می سوزد. در شرق آسیا کشمکش بر سر جزایری که ژاپنی ها، کره ای ها و چینی ها بر سر مالکیت آنها با هم اختلاف دارند، هر از گاهی خیرساز می شود. از آن طرف کره شمالی نه تنها کره جنوبی (نیمه جدا شده) را تهدید می کند؛ بلکه علناً ادعای هدف قرار دادن آمریکا توسط موشکهای دوربرد و قابل حمل کلاهک های اتمی را دارد. همین چند روز پیش هم صحبت از نزدیک شدن جنگنده های روسی به یکی از ناوهای جنگی آمریکا خبرساز بود؛ البته این اقدامات و حرکتها، تنها بخشی از بازی است. اما اگر از شرق به سمت هند و پاکستان نظر بیندازید، اختلافات چنان بالاست که یکی از مقامات نفتی کشورمان اعلام کرد هند تمایلی به دریافت گاز از طریق خط لوله ایران و پاکستان ندارد و می خواهد جداگانه خرید و دریافت نفت و گاز را انجام دهد. این یعنی ادامه بی ثباتی، یعنی خرید و داد و ستد تسلیحاتی هند و پاکستان از آمریکا و روسیه، در خاورمیانه که کانون مصیبت های سالهای اخیر است، از

یمن تا سوریه گرفتار جنگ است که با حمایت و مخالفت هایی می شود، این جنگ ها ادامه دارد. انگار دست هایی نمی خواهند این مردم و این منطقه از آوارگی، قحطی و گرسنگی و خون و خونریزی رهایی یابند. در قلب اروپا، جایی که دهه ها و یا بهتر بگوییم از بعد از فروپاشی شوروی سابق، دچار اتحاد و همبستگی شرقی ها با غربی ها گردیده، گاه اتفاقات عجیب و غریبی می افتد که کار را برای اتحاد در این قاره سخت و غیرممکن می نماید. بحث جدا شدن انگلیس از اتحادیه اروپا و حوزه پولی یورو، ناشی از بروز اختلافات و ناهماهنگی در برخورد جنگ زدگان و پناه جویان از دیگر نقاط آسیا، آفریقا و... به آن قاره است. اگر جنگ و آتش بس نصف و نیمه در اوکراین و برخورد های مرزی بین ارمنستان و آذربایجان که کمی دورتر از کانون مبارزه با داعش در فرانسه قرار دارند را اضافه کنیم، به راحتی می توان رد

حضور و قدرت نمایی دو حکومت بر دنیا را علیرغم مبارزه و مقاومت و تلاش های استقلال طلبانه مردم بسیاری از کشورها دید. اینکه امروز بعد از گذشت پنج سال از سرنگونی دیکتاتور لیبی (سرهنگ معمر قذافی) این کشور نمی تواند به آرامش برسد، یا در شاخ آفریقا به جای رسیدن به یک تفاهم بین مردم و دولت ها جنگ و درگیری است، حکایت از همان دخالت هایی دارد که عناصر و بازیگران اصلی و واقعی اش آمریکا و روسیه است. آمریکایی که امروز وابستگی به سوخت های فسیلی در خاورمیانه ندارد، اما منافش را در حفظ نظام های وابسته و جنگ های نیابتی می بیند و به جای حضور نفتی و سرمایه گذاری در این بخش، تنها رو

به حفظ متحدان جدید و قدیم آورده است. هر چند گاه عقب نشینی هایی می کند تا رقیب دیرینه اش، روسیه، جلو بیاید، اما باز بر می گردد تا مهره چینی های جدیدی داشته باشد و این یعنی جنگ در خاورمیانه در بین کشورهای جهان سوم و روس ها. آنان نیز گاه جایی را را می کنند و از جای دیگری سر درمی آورند تا منافع و موقعیت استراتژیک خود را به گونه دیگری حفظ کنند و این نیز می شود جنگ بین متحدان دیروز و گاه امروزشان. بهای این جنگ و گریزها را چه کسانی باید بدهند؟ مردم دنیا، چه آنانی که مستقیم درگیر می شوند و چه آنانی که از تبعات و پیامدهای جنگ ها و درگیری ها زیان می بینند. به راستی کیست که نداند این دو (آمریکا و روسیه) به کمک حامیان و شرکای تجاری خویش، انگلیس، فرانسه، چین و... که بدبختانه عضو ثابت شورای امنیت هستند، پشت درد و رنج ملت های گرفتارند؟ کیست که نداند چه هزینه سرسام آوری صرف خرید تجهیزات جنگی می شود؟ کیست که نداند برخی از کشورها، علیرغم فقر و بحران های اقتصادی، بخش قابل توجهی از بودجه سالانه خود را به این قدرتها پیشکش می کنند و سلاح می خرند تا برای مقابله با دشمنانی که همین قدرتها برایشان ایجاد کرده اند، آماده باشند. هزینه هایی که اگر صرف تحصیل و بهداشت و درمان شود، به جای بیماران جنگ طلب و عاشقان انتقام گیری، همچون همان هایی که داعش، النصره، بوکوحرام، القاعده، طالبان، الشباب و... را پدید آورده اند، بر شمار مردمی می افزاید که با پس زدن دیکتاتوریهایی، جلوی عرض اندام قدرتهای زورگو را گرفته و به دنیا نشان می دادند که برگزاری اجلاس هایی همچون امنیت هسته ای و کنفرانس های صلح و حتی نشست سران دولتهای اسلامی که در طول اجلاس چیزی می گویند و در عمل، کاری دیگری می کنند، تنها وقت تلف کردن است؛ چرا که سیاست بازان همچنان بازی خود را می کنند تا انبارها مملو از انواع سلاح های مرگباری شود که تولید کنندگان همان هایی باشند که قطعهنامه ای برای جلوگیری از کاربرد سلاح های کشتار جمعی به سازمان ملل می برند. به راستی چرا مردم دنیا با علم و اطلاع از این حقایق، نمی توانند راه و شیوه درست و مشترکی را پیش بگیرند؟! آیا جز این است که مدام برای ملت ها، نسخه نفرت و انتقام جویی و از هم هراسی می پیچند؟!

دموکراسی و خانواده

مطالعات و پژوهش ها نشان می دهد شکل هر حکومت انعکاسی از الگوی تقسیم قدرت در خانواده های آن کشور است. کشورهای غربی که بر پایه سلطنت مطلقه فردی بنا نهاده شده اند، شکل خانواده شان مردسالاری و پیرسالاری است. در کشورهای غربی شکل خانواده از الگوی مردسالاری به الگوی برابری یافته و دموکراتیک تغییر یافت، سپس شاهد تغییر شکل حکومت از مطلقه فردی به مردم سالار بودیم. در کشور ما الگوی مردسالاری و پیرسالاری رایج بود و الگوی حکومت نیز شاهنشاهی بود تا اینکه تحت تاثیر گسترش ارتباطات، هجوم زنان به دانشگاه ها و بازار اشتغال، گسترش رسانه ها و شبکه های مجازی، اجرای قانون مدنی و دیه در سراسر کشور، کاهش ازدواج درون همسری، مهاجرت آپارتمان نشینی، تغییر شیوه تولید از کشاورزی به خدمات و صنعت و... الگوی تقسیم قدرت در خانواده ها تغییر یافت و با تضعیف جایگاه مرد، موارد پیشین بستر لازم را برای حکومت دموکراتیک در ایران فراهم کرد. هرچه الگوی تقسیم قدرت در خانواده منزل دیگری شد-بعلاوه مهاجرت آنها به محلات و شهرهای دیگر و زیاد شدن هزینه های زندگی، سبب کاهش روابط خویشاوندی شد. این وضعیت سبب فروپاشی شبکه های خویشاوندی- با

اخبار شهرداری و شورای اسلامی شهر کازرون

شهردار کازرون: تکمیل طرح های نیمه تمام در اولویت اصلی خواهد بود

وی در ادامه، افزود: درخواست بیشتر مراجعه کنندگان، شامل بخشش عوارض شهرداری و نوسازی و جرائم ماده صد می شود که با تعامل شهرداری و در چارچوب قانون در طول سال و در مناسبت های مختلف با مجوز از شورای شهر، نسبت به کاهش نرخ عوارض و همچنین تسطیغ برخی پرداخت ها تا حد توان به شهروندان مساعدت می نمایم. **تکمیل طرح های نیمه تمام و رتبه بندی اولویت دار** همچنین درآمد پایدار برای شهرداری توسط خود شهروندان را گامی مهم در تأمین بخشی از بدهی های چندین ساله شهرداری و عمران و آبادانی دانست و خاطر نشان کرد: مجموعه شهرداری کازرون در اجرای بیانات مقام معظم رهبری مبنی بر اقتصاد مقاومتی، اقدام و عمل، کلیه طرح های نیمه تمام را اجرایی و آسفالت خیابان ها و معابر عمومی را از طرح های اولویت دار ذکر کرد. شهردار کازرون در خاتمه، نقش رسانه ها را در انعکاس مشکلات مردم و عملکرد مسئولین در امر توسعه شهری و مدیریت پایدار، بسیار تأثیرگذار دانست و افزود: توجه خاص به زیباسازی فضاهای شهری و ایجاد المان های مفاخر شهرستان در معابر عمومی و ورودی و خروجی های شهرستان و پارک های محله ای از دیگر برنامه های شهرداری است که بخشی از این اقدامات انجام شده و همچنان ادامه خواهد داشت. گفتنی است، ملاقات مردمی شهردار کازرون هر هفته روزهای یکشنبه و چهارشنبه از ساعت ۱۰ صبح الی ۱۲ ظهر در دفتر شهردار کازرون، برگزار می شود.

معاون خدمات شهری شهرداری کازرون: ایجاد حس مسئولیت شهروندان راهکار حفاظت از فضای سبز

معاون خدمات شهری شهرداری کازرون با اشاره به آغاز فصل گرما و میزبانی پارکها و فضاهای سبز شهری برای اوقات فراغت شهروندان، خواستار توجه و نگهداری اصولی شهروندان از این فضاها شد. به گزارش روابط عمومی شهرداری و شورای اسلامی شهر کازرون محمد علی برزویی، اظهار کرد: استفاده از مشارکت مردمی، به عنوان یک نیاز و ضرورت در ارائه خدمات مطرح است و با توجه به اینکه مدیریت شهری و فضای سبز، مدیریت بر انسان، طبیعت و عناصر زیست محیطی در محدوده کار و زندگی اوست، حذف مشارکت مردمی و قطع حلقه اتصال شهروندان از شهرداری و به عبارتی ساکنان شهر یا استفاده کنندگان فضای سبز از اداره کنندگان محیط شهری، غیر ممکن است. وی با اشاره به نقش شهروندان در حفظ و نگهداری فضای سبز گفت: یکی از مسائل عمده فضای سبز که در شرایط اقلیمی موجود نیاز به صرف هزینه و مراقبت مستمر دارد، مسئله نگهداری و توسعه فضای سبز است. برزویی ادامه داد: شهروندان باید با همیاری، فضای سبز موجود، اعم از مشجر، چمنکاری، گلکاری، آبنا و سایر وسایل رفاهی را تا سرحد امکان، پیوسته سرحال، شاداب و به صورت طبیعی و زنده نگه دارند.

با تفکیک و بازیافت زباله به حفظ منابع طبیعی و محیط زیست کمک کنیم

مطالب این بخش توسط روابط عمومی شهرداری و شورای اسلامی شهر کازرون تهیه و تنظیم شده است.